

Росінська О. А.

Київський університет імені Бориса Грінченка

**МОЛОДІЖНИЙ ФІЛЬМ «СТОП-ЗЕМЛЯ»:
РЕЦЕНЗІЇ ТА ГЛЯДАЦЬКІ РЕЦЕПЦІЇ**

У статті здійснено аналіз глядацьких реценцій молодіжного фільму «Стоп-Земля» за результатами опитування студентів 1, 2 курсів Київського університету імені Бориса Грінченка (118 осіб) та рецензій на фільм в онлайн-медіа з метою визначити актуальність для глядацької аудиторії певних проблемних полів та форматів такого контенту. Таке дослідження важливе для розуміння актуальності для молодого глядача тих проблем, які порушуються у фільмах для молоді, здатності глядача сприймати певні естетичні формати такого контенту, реагувати на режисерські пошуки нових форм.

Аналіз рецензій, поданих різними авторами в українських онлайн медіа свідчить, що більшість із них високо оцінює режисерську роботу у фільмі, відзначає цікавість нового формату фільмового контенту. І з цим цілком можна погодитися.

Однак читацькі відгуки виявляються несподівано критичними, адже тільки 31,7 % глядачів відповіли, що фільм їм подобається, тоді як 50 % не могли відповісти однозначно. Глядачі визначають, що фільм не є вповні реалістичним. Водночас режисерка не раз вказувала, що саме реалістичність, наближеність до звичайного життя була її завданням. Глядачі висловлюють незадоволення аматорською грою акторів, рівнем використання ненормативної лексики, певними аспектами поведінки персонажів тощо. Це реакція глядачів 17–18 років, тоді як упередженості творці фільму та рецензенти могли очікувати від глядача старшого віку.

З огляду на це, рецензія такого глядача важлива для розуміння можливих подальших напрямків розвитку молодіжного кіно. Натомість здійснені творчим колективом експерименти в цій галузі не менш важливі для урізноманітнення цього контенту, для мистецького розвитку глядача, адже якщо пропонувати аудиторії фільмовий контент тільки певного формату, це, можна припустити, знизить рівень його очікувань.

Отже, попри неоднозначну реакцію глядачів, певну критику та висловлення незадоволеності художні та психологічні завдання варто вважати виконаними: фільм не залишає глядача байдужим – тривожить, дратує, дивує, напружує, а це є режисерським успіхом.

Ключові слова: рецензія, контент, молодіжний фільм, медіапродукт.

Постановка проблеми. В українському медіадискурсі фактично відсутнє комплексне дослідження молодіжних серіалів як вітчизняних, так і зарубіжних. Це передусім пов'язано з тим, що сучасна фільмова індустрія тільки починає розвиватися, а молодіжні серіали вітчизняного виробництва з'явилися на екранах буквально в останні кілька років. Натомість потреба в розвитку цієї ніші відчутна й значущість таких медіапродуктів важко переоцінити, оскільки впливи, здійснені на особистість у період її формування, а саме в підлітковий та ранній юнацький вік, досить відчутні. Тому завдання аналізу молодіжного контенту мають, зокрема, формулюватися в напрямку медіапсихологічному та базуватися на оцінці їх як специфічного явища медіакультури, що імплементається в загальний медіапростір українського суспільства, впливаючи на буденну свідомість його представників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Серед вітчизняних дослідників молодіжних серіалів як специфічного контенту, що формує ціннісні орієнтації молоді, можна назвати Т.А. Ліхневську [9], Т.О. Черкашину та В.В. Ващенко [16], О. Кузьменко [4], І.О. Цілінко, І.А. Целинко [15], О.В. Ануфрієву [5]. Натомість у цих дослідженнях висвітлюються тільки окремі аспекти проблеми. Серед світових досліджень можна назвати розвідки В. Ківіор [1], яка називає молодіжні серіали формою неформального навчання та соціалізації, К. Костири [2], котрий аналізує наявний у молодіжному серіальному контенті розрив між традиційними та демонстрованими соціальними цінностями, М.К. Малека [4], який актуалізує певні ментальні кризи у взаємодії поколінь.

За останні кілька років на вітчизняному екрані з'явилася низка фільмів для молоді: «Школа», «Перші ластівки», «Новенька», «Секс. Інста

і ЗНО», «Стоп-Земля». Це не могло залишитися непоміченим критикою. Окремі дослідники також побіжно згадують ці фільми, при цьому не ставлячи собі за мету досліджувати специфіку ціннісних орієнтацій цього контенту, особливостей психотипів персонажів, напрямків їх рефлексування, що здається досить важливим з огляду на констатовану багатьма авторами вагу фільмового контенту для формування особистості.

А. Осадча [12] згадує в своєму дослідженні серіал «Перші ластівки», А. Коваль [8] аналізує специфіку формування жіночого образу в серіалі «Секс. Інста і ЗНО». Однак серіали для молоді українські вчені згадують у контексті аналізу певних соціально-педагогічних аспектів, натомість немає ґрунтовного аналізу їх як явища медіакультури, а фільм «Стоп-Земля» не поставав іще предметом аналізу в жодній науковій розвідці.

Формулюванні цілей. У статті здійснено аналіз глядацьких рецепцій молодіжного фільму «Стоп-Земля» за результатами опитування студентів 1, 2 курсу Київського університету імені Бориса Грінченка (118 осіб) та рецензій на фільм в онлайн-медіа з метою визначити актуальність для глядацької аудиторії певних проблемних полів та форматів такого контенту.

Виклад основного матеріалу. Фільм «Стоп-земля» вийшов 2021 року. Деякі критики відносять цей фільм до мамблкор (від англ. «бурмотіти»), тобто фільмів «розмовного жанру», для яких характерний відвертий натуралізм. Саме це, як показує наше опитування, викликає певне напруження й розчарування глядача. Так, досить частими відповідями на питання «Що не сподобалося у фільмі?» були такі: «відсутність сюжету», «примітивний сюжет», «кліше», «не до кінця розкритий чи реалістичний сюжет», «однотипність, відсутність сюжету», «відсутність певною сюжетної лінії» або «не так реалістично, як задумано», «відсутній екшн».

Отже, специфічна стилістика та відкритий сюжет фільму прийнятні не для кожного глядача, і Є. Морі вбачає причину цього в тому, що фільм істотно відрізняється за стилістикою від молодіжних серіалів, які були зняті в Україні й за її межами: ««Стоп-Земля» відрізняється від них на глибокому, концептуальному рівні. І це може стати перешкодою для її розуміння» [10].

Нереалізовані очікування глядачів також можуть бути пов'язані з незвичною для них стилістикою фільму, який важко віднести до традиційного «художнього», або «ігрового» кіно, оскільки режисерка, власне, ставила собі за мету

зняти такий продукт. Анастасія Сохач у рецензії для ІТС.ua називає принцип знімання фільму «напівдокументальним» [14]. Глядачі фільму, які взяли участь в опитуванні, також не можуть визначитися однозначно з тим, до якого виду кіномистецтва він належить, хоча більшість відносить його до художнього (ігрового) кіно. Сумніви глядачів цілком зрозумілі, оскільки режисерка використовує в ігровому фільмі прийоми, більше притаманні кіно документальному, а саме інтерв'ю персонажів, які доповнюють сюжетну лінію, відкрите провокування шляхом постановки відкритого питання до глядачів прямо в камеру, що, таким чином, робить фільм відкритим до прямого діалогу з глядачем, однак декого з них відлякує незвичністю. 59,2 % опитаних вважають фільм художнім, 37,5 % називають його художньо-документальним, а 3,3 % характеризують як документальний, тобто респонденти неодностайні у своїй оцінці формату фільму. Наявність у фільмі стилістики документалістики зауважує також Надія Іваненко, говорячи про те, що фільм став першим ігровим серед робіт режисерки Катерини Горностаї [7].

Роман Бугайчук характеризує тип сюжету фільму так: «“Стоп-Земля” – це дійсно фільм, у якому нічого не відбувається. Він не підіймає суспільно важливих питань, не розв'язує проблему батьків та дітей, не моралізує на темі алкоголю чи наркотиків – він просто все це показує, як є, без жодної спроби наштовхнути на якісь висновки. А ви вільні спостерігати усе це під фантастичний саундтрек і де-не-де викрикувати “жиза”. З одного боку, це дуже особисте авторське кіно, яке може знудити невідготовленого глядача, а з іншого – віддзеркалення досвіду мільйонів людей, які пройшли крізь буремні шкільні роки й хоча б зрідка виходили з дому» [6]. Це цілком слушна думка, яку підтверджує проведене опитування глядачів, серед відповідей яких на питання «Що не сподобалося в фільмі?» зазначено, зокрема: «відсутність подій», «заїждженість», «занадто заїжджена тема», «однотипність, відсутність сюжету», «багато абсурдних ситуацій», «надто повільний фільм» тощо.

Цікаво, що кілька респондентів вказують на «заїждженість» сюжету, хоча по суті в українському кінематографі практично відсутні фільми про звичайне життя підлітків без гіперболізованих трагедій, екзальтованості чи асоціальності, однак такий психологічний ефект від фільму цілком зрозумілий, оскільки у глядача створюється враження, що він подивився «життя», буденну

ситуацію або реаліті. Тому замість відчуття ексклюзивності кіноматеріалу отримуємо протилежне – відчуття повторюваності, буденності.

Роман Бугайчук у публікації «Щирість шкільної буденності» зауважує: «З виходом “Стоп-Землі” ми отримали рідкісний вияв підліткового кіно, однак стрічка настільки суперечлива й нетривіальна у своїй тривіальності, що розділила глядачів на два табори: тих, хто залишився в повному захваті, та тих, хто вважає стрічку абсолютно пустою» [6]. Учасники проведеного опитування також розділилися в оцінці фільму: 31,7% відповіли, що фільм сподобався, протилежну відповідь дали 18,3%, а 50% респондентів було важко визначитися.

Анастасія Сохач у рецензії на фільм зауважує: «Нарешті у широкому прокаті з'явився фільм, якому вдалося показати життя українських підлітків, що отримують перший досвід дорослішання. У стрічці немає жахливих драматичних перебільшень, неприродних реплік чи ситуацій, відірваних від реальності. “Стоп-Земля” – це ніби двогодинне споглядання за сучасними 16-річними школярами під меланхолійну електронну музику» [15].

Кирило Пищиків зауважує, що фільм відходить від традиційного намагання зробити підліткові проблеми певним соціальним тригером, оскільки «“Стоп-Земля” ж іде іншим, майже терапевтичним шляхом, а Горностай пропонує своїм героям видихнути і зосередитись на моменті тут і зараз, тим самим даючи надію як героям так і глядачам» [14].

Отже, особливістю фільму рецензенти вбачають відсутність намагання надати йому сюжетної гостроти, гіперболізувати проблеми, щоб зацікавити глядача та викликати в нього сильні емоції. Натомість реакція глядача доводить, що саме такий контент був би очікуваний та цікавий для перегляду, адже серед відповідей респондентів багато таких, що вказують на занадто «нудний» сюжет, «затягнуті сцени», у цілому «затягнутість», «сирі діалоги».

Є Морі слушно зауважує, що «переважно глядач сучасного кіно звик відштовхуватись у драматургії сюжетів від конфліктів, які допомагають створити необхідний темп історії, де герої розкривають характер через те, як вони дають собі ради з проблемами, як досягають мети» [10], саме тому глядацькі рецепції доводять, що темпу та гостроті виявилось недостатньо. Однак, у цьому аспекті все не так однозначно. За даними нашого опитування, що було проведене з тими з глядачами щодо оцінки глядачами серіалу «Секс. Інста і ЗНО», котрий, безперечно, сповнений гостроти,

конфліктності, соціальних тригерів тощо, тільки 42,3 % опитаних сказали, що серіал їм сподобався, натомість 57,7 % відповіли негативно.

У своєму матеріалі Марина Нижник покликається на думку режисерки Катерини Горностай щодо того, що героями фільму мали стати звичайні підлітки, котрі не переживають таких потрясінь чи не зазнають таких травм, як це зазвичай показують у молодіжному кіно, тож така орієнтація сюжету є цілком осмисленою режисеркою й навмисною, однак прийнятною не для всіх глядачів [11]. При цьому щодо реалістичності зображених у фільмі проблем думки респондентів розділилися, оскільки одні вважали, що «проблеми підлітків перебільшені», «персонажі гіперболізовані». Є. Морі вважає, що проблеми, навпаки, згладжені, оскільки «хулігани тут не такі вже й злі, однокласники доволі привітні. Учителі поводять себе як “нормальні” люди, батьки намагаються ставитися до своїх дітей з розумінням (навіть якщо їм це не завжди вдається), а школярі достатньо заможні, щоб їхні проблеми зводилися до особистих фрустрацій. Хоча, за словами режисерки, спочатку школа в сценарії була більш наближена до реалій, але потім вона вирішила зробити навпаки – створити світ, у якому школа стане місцем, де все добре» [10]. Респонденти відзначали також, що стосунки друзів «дивні», усе «виглядає досить штучно і в реальному житті так не буває», «багато абсурдних ситуацій», натомість інші підкреслювали, що фільм порушує важливі проблеми, хоча «ні одна з проблем до кінця не розкрита», є реалістичним.

Рецензентка Надія Іваненко підкреслює високу якість фільму та його специфічний підхід до показу персонажів: «Через те, що “Стоп-Земля” – фільм про підлітків, та ще й українських, кадр від кадру чекаєш, що зараз хтось стрибне у вікно, когось уб'є чи встромить голку у вену, весь час в очікуванні якоїсь непоправної драми, але ні, стоп-земля. Підлітки Катерини Горностай зворушливі, не психопатичні, хоча і кожен зі своєю травмою» [7].

Отже, фільм мав відображати реальні проблеми сучасних підлітків, натомість думки респондентів щодо цього розділилися. На питання, чи близькі респондентам проблеми, відображені у фільмі, вони дали такі відповіді: 48,3 % – так, 51,7 % – ні.

Режисерка фільму Катерина Горностай сказала в інтерв'ю «UA:Культура»: «Це не просто історія першої закоханості, а історія першої точки у житті, коли починаєш про себе більше розуміти

через травматичний досвід. Там немає як такої травми, але є внутрішня травма через неприйняття іншої людини, і це дуже потрібний досвід для того, щоби вискочити з ілюзії. Після цього розумієш, що ти всесильний, але не все від тебе залежить» [10].

Режисерське завдання, на наш погляд, є психологічно дуже точно сформульованим і досить масштабним. Здається, що глядачам для його реалізації не вистачало гостроти, проблемності, натомість у відповіді на питання щодо основних груп висвітлених у фільмі проблем вони сказали таке: відносини дружби – 34,2%, закоханість – 15,8%, відносини з батьками – 22,5%, плани на майбутнє – 8,3%, розваги – 19,2%.

Кирило Пищиків у рецензії на фільм для онлайн-сторінки «ICTV», накреслює кілька проблемних полів: складність знімання фільму про вітчизняних підлітків («І одна справа, коли глядачу пропонують слідкувати за підлітками іншої країни чи епохи, і геть інша, коли підлітки свої рідні й існують просто тут і зараз»); знімання непрофесійних акторів («для зйомок режисерка відібрала непрофесійних акторів серед школярів Києва та області, які протягом осені 2019 року навчались в творчій лабораторії акторській майстерності, драматургії та сценічній мові»); особлива документальна стилістика, наприклад, з інтерв'ю персонажів («Це рішення ...розмиває грань між реальністю та ігровим кіно»); ґрунтовна деталізація тощо [13]. Отже, рецензент звертає увагу на експеримент із залученням непрофесійних акторів, але багато опитаних незадоволені грою акторів, певним, на їхню думку, аматорством.

Можливо, глядач виявився не вповні готовим до сприймання режисерського експерименту (зокрема, один глядач відзначає «дивну подачу, яка не схожа на більшість фільмів»). Проте це не означає, що на українському екрані не повинно з'являтися кіно різних форматів, адже певний фільмовий контент знаходить свою глядацьку нішу, і, власне, у різноманітності підходів полягає розвиток цієї мистецької сфери.

Марина Нижник підкреслює метафоричність назви фільму: «Стоп-Земля» отримала свою назву на честь активної гри, що є метафорою підліткового віку, коли людина практично без досвіду, наче із заплющеними очима, шукає себе в новому дорослому світі. Також рецензентка зауважує: «Одна з особливостей “Стоп-Землі” – відсутність моралізаторства на всіх рівнях. Вона не дає відповідей на екзистенційні питання, не показує, як стати кращими, як знайти шлях у житті або вирі-

шити проблему батьків і дітей. Але кіно не має вчити, рівно як і підлітки не зобов'язані відповідати очікуванням старшого покоління» [11]. У цій рецензії міститься відкритий закид до глядачів старшого віку, котрі, на думку авторки, можуть не сприйняти фільм, бо забули про свою юність, натомість наше опитування показує, що якраз юний глядач неоднозначно реагує на фільм, і цьому глядачеві ніяк не закинути неадекватне сприймання молоді. Зокрема, глядачі зауважують, що залишилися незадоволеними «постійними депресіями та розпачами», «незрозумілими депресіями», «гіперболізацією фізичних потреб підлітків», «награністю зображених життєвих подій», «відсутністю неочікуваних життєвих подій», тим, що у фільмі все «не так реалістично, як задумано», а герої «протягом фільму не змінилися», а порушені в фільмі проблеми «не були розв'язані». Дехто з респондентів висловлюється зовсім радикально: «Я вважаю, що фільм є доволі слабкою роботою, він є нудним, персонажі занадто гіперболізовані, багато непродуманих моментів».

Глядачі, на яких саме й розрахований фільм, зауважують, що в молодіжних фільмах і серіалах необхідно розкривати проблеми «страху майбутнього вибору», «відносин з батьками», «низького рівня життя», «залежності», «поганих звичок і їх наслідків», «булінгу», «ментального здоров'я», «бажання бути не як усі», «хвилювання через навчання», «булінгу», «конфліктів з однолітками», і незаперечним є, що фільм порушує більшу частину названих проблем, а в комплексі з іншими молодіжними фільмами та серіалами, знятими останніми роками в Україні, відображає все із зазначеного. Привертає увагу певна невідповідність у відповідях респондентів, які, з одного боку, закидають, що у фільмі забагато «депресій», а з іншого, зазначають, що підліткові депресії мають бути відображені у фільмах для цього віку. Складається враження, що причина не в тому, «що» зображується, а в тому, «як». І тут варто також звернути увагу на такий момент, як мова персонажів, адже питання про використання ненормативної лексики є дискусивним в Україні: глядачі потребують нештучної мови, але їх може відштовхувати занадто «життєва» мова персонажів. 85% респондентів на питання «Чи здається вам правильним, що персонажі використовують ненормативну лексику, розмовні слова?» відповіли ствердно, 15% вважають, що кіно має «нести зразок ідеального», при цьому у відкритих відповідях на питання, що не сподобалося

у фільмі, 30 % опитаних називала велику кількість ненормативної лексики.

Висновки. Таким чином, у той час коли творці фільму та деякі рецензенти чекають упередженості від покоління «батьків», те покоління, для якого та про яке знімався фільм, не готове сприйняти такий образ себе, виявляє нерозуміння чи навіть агресивне відторгнення такого формату фільмів для підлітків («не стала дивитися фільм, немає нічого цікавого»). Ідеться при цьому про глядача, який має досить високу ерудицію, оскільки студенти факультету журналістики – це вступники з високими балами, гуманітарна та журналістська підготовка яких здійснюється комплексно вже з першого курсу.

З огляду на це, рецепція такого глядача важлива для розуміння можливих подальших напрямків розвитку молодіжного кіно. Натомість здійснені творчим колективом експерименти в цій галузі не менш важливі для урізноманітнення цього контенту, для мистецького розвитку глядача, адже пропонування аудиторії фільмового контенту тільки певного формату знижує, відповідно, рівень його очікувань. Власне, попри неоднозначну реакцію глядачів, певну критику та висловлення незадоволеності художні та психологічні завдання варто вважати виконаними: фільм не залишає глядача байдужим – тривожить, дратує, дивує, напружує, а це є режисерським успіхом.

Список літератури:

1. Kiwior W. *Obraz świata nastolatka na podstawie wybranych seriali dla dzieci i młodzieży. Seriale w kontekście kulturowym społeczeństwo i obyczaje*, Olsztyn, 2014. s. 98–115.
2. Kostyra K. *Grzeczne dziewczęta, posępni młodzieńcy i inni. Trajektorie polskiego filmu o dorastaniu. Kultura i Edukacja*, 2019, nr 3 (125). s. 69–85.
3. Kuzmenko O. Кіно як інструмент формування національної ідентичності. Український контекст. *Kultury wschodniosłowiańskie oblicza i dialog*, 2012, t. II. s. 66–75
4. Małek M.K. Antywychowawcza funkcja rozrywkowych mediów młodzieżowych wyzwaniem katechetycznym. *Warszawskie Studia Pastoralne*. Nr 4 (29), 2015, s. 23–152.
5. Ануфрієва О.В. Психологічні особливості впливу засобів масової інформації на структуру ціннісних орієнтацій студентської молоді. Автореф. Дис.на здобуття ступеня канд.наук 19.00.05 – соціальна психологія, психологія соціальної роботи. Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2010. 24 с.
6. Бугайчук Р. Щирість шкільної буденності, 2021 *Vertigo*. <https://vertigo.com.ua/review/stop-zemlia/>
7. Іваненко Н. Рецензія на фільм «Стоп-Земля». *Mezha*. 2021. <https://mezha.media/reviews/12935/>
8. Коваль А. Суб'єкти об'єктивації жінки в українських вебсеріалах. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*, 2022. Том 33 (72), № 1, Ч. 3, с. 135–142.
9. Ліхневська Т.А. Шляхи та методи громадянського виховання американської молоді. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: педагогіка і психологія*, 2012. вип. 36, с. 338–342.
10. Морі Є. Проблеми ukraine teenage mumbldcore. Про фільм Катерини Горностаї «Стоп-земля». *Суспільне. Культура*. 21.01.2022. URL: <https://cutt.ly/UNVgDvL>
11. Нижник М. Підліткову драму «Стоп-Земля» назвали найкращим українським фільмом року: чим він чіпляє і кого може розлютити. *The Lime*. 2021. URL: <https://cutt.ly/JNVgUFq>
12. Осадча А.В. Роль сучасного кінематографа у вихованні дітей. *Актуальні проблеми природничих і гуманітарних наук*. Хмельницький, 2021. с. 416–417.
13. Пищиков К. Українське графіті: рецензія та стрічку «Стоп-Земля». *Ranok.ICTV.ua*. 2021. URL: <https://cutt.ly/eNVgJhK>
14. Сохач А. Рецензія на фільм «Стоп-Земля». *ITC.ua*. 2021. URL: <https://itc.ua/articles/recenziya-na-film-stop-zemlya/>
15. Цілинко І.О., Целинко І.А. Вплив мистецтва на моральні почуття особистості. *Міжнародний науковий форум : соціологія, психологія, педагогіка*, 2019. Вип. 9, с. 135–143.
16. Черкашина Т.О., Ващенко В.В. Вплив кіно на поведінку і свідомість молоді. Філософські обрії сьогодення : збірник тез VII міжнародної науково-практичної конференції, 2019, с. 27–29.

Rosinska O. A. TEEN FILM OF “STOP-EARTH”: FILM REVIEWS AND VIEWERS’ RECEPTIONS

The article analyses viewers’ receptions of the teen film of “Stop-Earth”, subsequent to the results of questionnaire among the students of the 1st and 2nd years at Borys Hrinchenko Kyiv University (118 people) and the film reviews in online media in order to determine the topicality of certain problematic areas

and formats of this content for audience. This research is important for understanding topicality of the problems arisen in the teen films for young viewers, viewer's ability to perceive particular esthetic formats of this content, to respond to film director's search of new forms. While analyzing reviews submitted by different authors in the Ukrainian online media, it can be noticed that the majority of them estimate the film highly as the director's work, specify that a new format of the film content is interesting, and one can completely agree with that. However, the viewers' responses appear to be unexpectedly critical, as only 31.7% of the viewers answered that they liked the film whilst 50% could not give an unambiguous answer. The viewers specify that the film is not quite realistic while the director declared that she strived to reach realism and closeness to ordinary life. The viewers state dissatisfaction with amateur acting of the actors, the level of obscene words use, certain aspects of characters' behavior, etc. This is a reaction of the viewers aged 17-18, whereas the film makers could expect that one from the older viewers. Taking that into account, reception of such a viewer is important to understand possible further areas of teen films development. Instead, the experiments made by the creative team in this industry are not less important for diversification of this content, for artistic development of the viewers because offering the film content audience of only particular formats decreases, correspondingly, the level of their expectations. Thus, despite an ambiguous reaction of the viewers, certain criticism and discontent, the artistic and psychological tasks should be considered fulfilled: the film does not leave the viewer indifferent – it disquiets, frustrates, amuses, stresses, and this is the director's success.

Key words: *reception, content, teen film, media product.*